

Nr 46.

Av herr **Johanson** i Huskvarna m. fl., om ökad utlåning från egnahemslånefonden för jordbrukslägenheter.

Under rubriken »Utgifter för kapitalökning, bil. 3, punkt 1» har Kungl. Maj:t på föredragning av statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet föreslagit riksdagen att dels medgiva, att Kungl. Maj:t må under 1922 utöver förut medgiven utlåning av intill 12 miljoner kronor disponera ett ytterligare belopp av intill 1 miljon kronor såsom lån från egnahemslånefonden för bostadslägenheter, dels ock såsom kapitalökning för samma fond å tilläggsstat för 1922 anvisa ett reservationsanslag av 2,200,000 kronor.

*Statens
utlånings-
fonder.*

Av propositionen i fråga framgår, att efterfrågan på egnahemslån är stor, varför den ökning av utlåningen, som 1921 års riksdag beviljade, icke svarat mot efterfrågan, utan en hel del ansökningar måst avvisas av brist på medel. Detta har särskilt varit förhållandet beträffande lån till bostäder. Men jämväl å ansökningar om lån för jordbrukslägenheter har nedprutning måst ske.

Att staten på det sätt som Kungl. Maj:t här föreslår genom en ökad utlåning ur egnahemslånefonden bidrager till att avhjälpa den rådande bostadsbristen är väl behövt.

Men det synes oss ännu mer angeläget för närvarande, att de som så önska beredas tillfälle att förvärva ett eget hem på landet, då de därigenom erhålla såväl bostad som arbete och en, om än knapp, så dock nödortförlig bärning. Den kraftiga förflyttning av folkmängden från landet till städer och industriorter, som skett under senare åren, ger tillräcklig anledning till tvivel huruvida utkomst för framtiden kan erhållas vid industrien i landet för samtliga där anställda, särskilt under de närmaste åren, då säkerligen alltjämt återverkan av de tryckta tiderna blir kännbar.

Vid sådant förhållande kan antagas, att personer i växande antal skola komma att åter söka sig ut till landet, och den stora mängden av ansökningar om lån för jordbrukslägenheter till egna hem visar, att behovet härutinnan är trängande.

Vi anse, att en sådan utveckling just nu bör av staten särskilt stödjas såsom ägnad icke blott att direkt bereda många utkomstmöjligheter utan även att indirekt lätta industriens och arbetslöshetens svårigheter.

Av propositionen inhämtas, att de år 1921 föreliggande ansökningarna om jordbruksegnahemslån slutade på en sammanlagd summa av 9,479,000 kronor, men att de anslagna medlen icke räckt till beviljande av lån till större sammanlagt belopp än 8 miljoner kronor. En ökning även här av anslagsbeloppet med 1 miljon kronor synes oss därför vara i hög grad önskelig, då därigenom med en jämförelsevis ringa uppoffring från det allmännas sida en kraftig hjälp skulle beredas ytterligare ett avsevärt antal nu svårt ställda medborgare och dessutom en ur alla synpunkter önskvärd förskjutning av befolkningen till sundare och ekonomiskt tryggare levnadsförhållanden skulle befordras.

Vi hemställa därför vördsamt,

att riksdagen ville medgiva, att Kungl. Maj:t må under år 1922 utöver vad härutinnan i statsverkspropositionen begäres, disponera ett ytterligare belopp av intill 1 miljon kronor såsom lån från egnahemslänefonden för *jordbrukslägenheter*, dels ock såsom kapitalökning för samma fond å tilläggsstat för 1922 anvisa utöver vad Kungl. Maj:t begärt såsom reservationsanslag ytterligare 1 miljon kronor.

Stockholm den 18 januari 1922.

C. O. Johanson
i Huskvarna.
Albert Johansson.
Nils Svensson
i Långelanda.
E. G. Nilsson
i Vibberbo.

Oscar Osberg.
S. A. Larsson.
David Norman.
A. W. Lundén.
B. Corneliussen.
Swen Persson.
Ola Jeppsson.

Bernhard Nilsson.
J. A. Jonsson.
Sven Olsson.
Swen Jönsson.
Adolf Janson.
Oscar Carlström
i Helgagård.